

Nový živočichopis

(díl druhý)

autoři textů

Barbora Svobodová

Luis Caha

Klára Piňosová

Emílie Vacková

Anna Dvořáčková

Jakub Klejzar

Jan Procházka

Marek Morava

Vanessa Baráková

Jasmína Demlová

Texty byly napsány na podzim a v zimě 2023.

Had

Byl jednou jen had. A jak už to u hadů bývá, neměl nohy, což ho tuze rmoutilo. Den co den si před spaním představoval, jak se prohání se svými zvířecími kamarády po pláních, až se jednoho krásného rána rozhodl, že si půjde své vysněné nohy koupit. Vydal se tedy do města. Prolezl každou uličku, každé zákoutí, ale obchod s nohama nikde. Ztrácel veškerou naději a už se chtěl vrátit s nepořízenou domů. Vtom si všiml, že u popelnice leží stará polorozpadlá figurína a vedle ní NOHY. Dvě úžasné i když trošku otlučené nohy. Celý nadšený se k nim had připlazil a hned si je chtěl nasadit, ale OUHA. Jak si je může nasadit, když nemá ani ruce?

Jezevec

Občas si říkáte, proč je svět tak černobílý,
tak jezevec vidí černobíle každou chvílí.
Často si říká: „Čím to je?“
Neví o tom, co se kolem něj děje.
Vidět černobíle nikomu neprospěje.
Jednou, když si srst česal na hlavě,
rozhodl se si s tím poradit hravě,
prohrábl si tlapkou kolem očí,
a zjistil, že to byla jeho černobílá srst, co mu kryla oči.

Medúza

Potkala jsem jednou medúzu... Pohupovala se oceánem, vodou laškovně pableskovaly sluneční paprsky, tu a tam kolem proplula rybí rodinka. Medúza měla radost, cítila úplně povznášející pocit – vypuzovala vodu a plula čím dál výš, až se bála, že vyletí až nad hladinu. Zkrátka nevěděla, co si se svou radostí počít. Podívala se dolů, kde se vznášela její chapadla, lehce se komíhala v proudu a pak jí to napadlo – mám chapadla, abych mohla objímat ostatní, když mám radost, řekla si. Když kolem plula další rybí rodinka, objala každého jejího člena – tolik chapadel a radosti měla. Ryby se zemdleně snášely ke dnu. Medúza byla smutná, cítila se naprosto zdevastovaně, chtěla, aby jí někdo utěšil, což se nejlíp dělá objetím. Chapadla se nevinně pohupovala kolem. Mám chapadla, abych se mohla objímat, když jsem smutná, napadlo ji a měla radost.

Moučný červ

Takový moučný červ je velmi nešťastné zvíře. Lidé ho totiž chápou jako nemesis – úhlavního nepřítele hladkých, polohrubých, hrubých i žitných muk. Ale co teprve takový moučný červ s alergií na lepek? Ten zažívá opravdová muka. Ráno se zrodí s křečemi v žaludku, do toho nemůže dýchat, očka má zalitá slzami a na jednotlivých částech těla se mu objeví vyrážka. A on se nemůže ani podrbat, ani utřít krůpěje slz, ani vzít Ibalgin na bolest břicha. Proto se s odhodláním prodírá skrz namletá zrna pšenice až k vrcholu pytlíku a v nestřežený okamžik šup z něj pryč. To vše podstupuje za stále se horšícího zdravotního stavu. Když si svým statečným skokem hrobníkovi z lopaty zachrání život, přichází pocit uvolnění dýchacích cest, vnitřnosti přestávají tančit čardáš a moučný červ začne skutečně žít. Ovšem do doby, než si uvědomí, že přišel o střechu nad hlavou. Co teď? Kde bude žít? Naštěstí se v kuchyni nachází spousta útulných skulinek a zákoutí. Jedno z nich si vybere a s pocitem klidu zaleze co nejdál do stísněné útroby kuchyňského rohu. A pak zjistí, že má klaustrofobii.

Nutrie

Bylo nebylo, před mnoha a mnoha staletími se v hájemství jihoamerických pralesů zrodil roztomilý, leč nebezpečný vousatý hlodavec. Jednoho dne zrána se z vln Amazonky vynořila nutrie. Nebyla zrozena k jednoduchému životu, proto od indiánských božstev dostala věnem hlodáky ostré jako turecké šavle, aby se ubránila. Každý pralesní mlsoun totiž ví, že nutrií maso má skvělé nutriční hodnoty.

Hyena

Hyena má život vsutku psí. A víte proč? Jediný kamarád, který jí neuteče, je kamarád mrtvý, a navíc její oběd. Jasně, jsou tu i další hyeny, ale kdo by se chtěl kamarádit se zrcadlem? A tak hyena kráčí světem během, krokem, pískem, blátem. Hledá svého kamaráda, tak jako každá hyena hledá. A když někoho najde, plíží se k němu potichu, kradmo. Chce totiž říci něco, co si nikdo nevyslechne, před hyenou každý zdrhne. Chce jen říci: „Nechceš být můj kamarád?“ Jenže to se každý bojí, co mu tahle mrcha chce. Nikdo ji nikdy nevyslechne. Hyena má život psí.

Chameleon

Když byl chameleon u pracovního pohovoru, byl velice nervózní. Opravdu tuto práci potřeboval, před nedávnem dokončil školu a sháněl peníze, aby si mohl pořídit vysněný byt na předměstí. Během pohovoru udělal na svého zaměstnavatele obrovský dojem a do práce byl okamžitě přijat. Jeho první den v práci byl skvělý, se všemi kolegy si padl do noty a opravdu si to užil. Druhý den se však karta obrátila, hned u vchodu ho zadržela ochranka a odmítali ho pustit dál. Musel jim ukázat svůj firemní průkaz, a i tak dorazil do své kanceláře o deset minut později a dostal od svého nadřízeného za vyučenou. Během dne slyšel kolegy mnohokrát nadávat na jeho osobu. Vrátil se domů a dlouho ležel v posteli a nemohl usnout. Přemýšlel, co udělal tak strašného... Takhle to pokračovalo několik dalších týdnů. Až jednoho dne přišel domů a ve schránce našel úřední dopis od svého zaměstnavatele. V dopise stálo: „Milý pane, vzhledem k vaší vysoké absenci jsme se rozhodli vás vyhodit naší firmy. Jako doporučení vám chceme říci, abyste v příští práci dodržel svých povinností. Pěkný den.“ Chameleon byl naprosto zdrcený a nevěděl, co má dělat, ani jak si to vysvětlit. Až později mu došlo, že po prvním dni v práci se rozhodl změnit svůj styl a přebarvil se ze zelené na křiklavě růžovou. Proto ho nikdo nepoznával a mysleli si o něm, že nechodil do práce. Chameleon byl pro svůj nešťastný osud hodnou chvílí smutný, ale teď už je to pro něj jen vtipná historka, kterou baví své přátel na každé party.

Osmák

Jakožto osmého dítěte v rodině osmáků si ho nikdy nikdo moc nevšímal. Každý ho podceňoval, nikdo mu nevěřil. S tím se ale rozhodl skoncovat. Chtěl být oceňovaný a vážený. Chtěl si splnit svůj sen stát se nejrychlejším a nejsilnějším osmákem, kterého kdy svět viděl. Proto mu nevadilo, když si ho jedna mladá slečna vzala k sobě do pokoje. Zde si umínil zřídit ve své kleci tělocvičnu, ve které bude posilovat a cvičit. Přes den v době největšího hluku a tepla odpočíval pod kouskem kůry a po nocích si dával do těla. Hlavní náplní jeho tréninků byl běh v kolečku a lezení po kleci. Jen co se venku setmělo, začalo se z rohu pokoje, ve kterém se nacházela osmákova klec, ozývat vrzání a skřípání, jak osmák zběsile běhal ve svém kolečku. To, že trénoval převážně v noci zapříčinilo jisté rozpory mezi ním a slečnou, u které přebýval. Jednou to dokonce zašlo až tak daleko, že ho slečna i s klecí přesunula z pokoje do kuchyně, kde se v noci bál, protože kuchyni obývaly dvě krvežíznivé kočky. Osmák se však nikdy nevzdal svého snu stát se nejsilnějším a nejrychlejším osmákem, a tak stále běhá ve svém kolečku a ruší noční klid.

Žirafa

Paní žirafa žije už deset let v pražské ZOO a za celou dobu si nenašla žádného kamaráda. A víte proč? Protože je moc vysoká a zvířata jí nevidí do obličeje a musí se zaklánět, aby jí viděli do obličeje, a to je nebaví a bolí. Žirafa z toho byla velmi smutná, protože je ukecaná a zvědavá a nemohla si s nikým povídat. Takže se jednoho dne rozhodla, že uteče. Sbalila si pyžamo a bačkůrky, otevřela vrátka a utíkala k metru. Kolemjdoucí na ni koukali jako na medvěda, a ona vůbec nevěděla proč. To jako nikdy neviděli žirafu? Po patnácti minutách krkolomné jízdy vystoupila zlámaná žirafa z metra, vydala se ke křižovatce a vtom uviděla někoho, jak na ni mrká. Zeleně, pak oranžově a dokonce červeně. Byla úplně celá odvařená, že našla někoho, kdo je vyšší než ona. Byla nadšená, že našla konečně kamaráda, se kterým si může celé dny povídat.

Roztoč

Představte si, že vás nikdo nevidí, ale jste všude. Všude. V každém polštáři, v peřině, na koberci. Prostě skoro všude. Všichni vás ale nesnáší, snaží se vás zbavit. Dokonce na vás mají ostatní živočichové alergii. Sedíte si třeba takhle na vlákně peřiny, úplně v pohodě, nemůžete tam ale sedět dva a už vůbec ne čtyři, protože by vás strčili do pračky a za pár sekund by bylo po vás. Pořád se jenom stresujete, jestli vás není moc. Jestli z vlákna vyhodíte Kamila nebo Olivii. Dokud teda nenajdete skříň na půdě, kde můžete mít kolik kamarádů chcete beze strachu o život.